

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2009 r. – Provincie Groningen i Provincie Drenthe przeciwko Komisji**(Sprawa T-69/09)**

(2009/C 90/51)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Provincie Groningen (Groningen, Niderlandy) i Provincie Drenthe (Assen, Niderlandy) (przedstawiciele: Rechts-advolte C. Dekker i E. Belhadj)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

Skarżące wnoszą o:

— stwierdzenie nieważności w części art. 2 decyzji Komisji C (2008) 8355 z dnia 11 grudnia 2008 r. o obniżeniu pomocy finansowej z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, która została przyznana w ramach jednolitego dokumentu programowego regionowi Groningen-Drenthe objętemu celem 2 – nr 97.07.13.003 – zgodnie z decyzją Komisji C (1997) 1362 z dnia 26 maja 1997 r., w zakresie w jakim pierwsza z tych decyzji odnosi się do dokonanej 2 % korekty ryczałtowej w wysokości 1 139 346,24 EUR i wydatków w łącznej wysokości 8 441 804 NLG, które zostały uznane za niekwalifikujące się do objęcia pomocą w formie subsydium, jak również w zakresie w jakim odnosi się ona do korekty ekstrapolacyjnej w wysokości 5,76 % oraz korekty w wysokości 1 160 456 NLG w związku z nieprzeprowadzeniem przetargu w celu udzielenia zamówień, których wartość leży poniżej progów określonych w dyrektywach dotyczących postępowań przetargowych;

— obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi skarżące powołują się po pierwsze na naruszenie art. 24 rozporządzenia nr 4253/88⁽¹⁾, ponieważ Komisja dokonała korekty ekstrapolacyjnej w wysokości 5,76 % z tytułu stwierdzonych nieprawidłowości oraz korekty ryczałtowej w wysokości 2 % z tytułu nieprzestrzegania szczególnych przepisów odnoszących się do projektu i programu, choć korekty te nie mogą zostać oparte na wskazanym artykule.

Po drugie, skarżące zarzucają Komisji naruszenie art. 28 EG i 49 WE, ponieważ zignorowała ona to, że zamówienia, których wartość leży poniżej progów określonych w dyrektywach 93/97/EWG⁽²⁾, 93/38/EWG⁽³⁾ i 92/50/EWG⁽⁴⁾ w sprawie zamówień publicznych, mogą zostać udzielone zgodnie z przepisami o swobodnym przepływie towarów i usług jedynie wtedy, gdy występuje aspekt transgraniczny.

Po trzecie, zdaniem skarżących doszło do naruszenia zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, gdyż

Komisja stwierdziła, że zamówienia, których wartość leży poniżej progów określonych w dyrektywach w sprawie zamówień publicznych, mogą zostać udzielone jedynie zgodnie z przepisami o swobodnym przepływie towarów i usług, choć nie było to jasne w czasie wykonywania jednolitego dokumentu programowego odnoszącego się do regionu Groningen-Drenthe objętego celem 2.

Po czwarte, skarżące powołują się na naruszenie traktatu WE, w szczególności art. 211 WE, gdyż Komisja dokonała ryczałtowego obniżenia o 2 % z powodu zarzucanego nieprzestrzegania krajowych przepisów odnoszących się do projektu, choć nie była do tego uprawniona.

Po piąte, skarżące utrzymują, że naruszone zostały rozporządzenia nr 4253/88 i 2064/97⁽⁵⁾, gdyż – wbrew opinii Komisji – spełniły ciążące na nich zobowiązania w odniesieniu do systemu zarządzania i kontroli.

Po szóste, skarżące zarzucają Komisji naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, gdyż wzbudziła ona u nich uzasadnione oczekiwanie, że istniejący system zarządzania i kontroli oraz inne rodzaje nadzoru są wystarczające do wykonania ciążących na nich zobowiązań.

Po siódme, skarżące utrzymują, że naruszone zostało rozporządzenie nr 4253/88, ponieważ Komisja niesłusznie stoi na stanowisku, że projekt „Noord-Zuidroute” nie został zakończony w terminie i że w systemie zarządzania i kontroli występują błędy, w związku z czym dokonana została korekta ryczałtowa w wysokości 2 %.

Po ósme, zdaniem skarżących doszło do naruszenia dyrektywy 93/36/EWG⁽⁶⁾, ponieważ Komisja niesłusznie stoi na stanowisku, że w ramach projektu „Waterfabriek Noorder Dierenpark Emmen” zawarte zostały umowy w sprawie dostawy membran i systemu kontroli procesu, zaś przewidziane w nich zamówienia wbrew przepisom dyrektywy 93/36/EWG zostały podobno udzielone bez zachowania jakiegokolwiek konkurencji, podczas gdy dyrektywa 93/36/EWG faktycznie zezwala na to w danym przypadku.

Po dziewiąte, skarżące utrzymują, że naruszone zostały dyrektywy 92/50/EWG i 93/36/EWG, ponieważ Komisja niesłusznie stoi na stanowisku, że w ramach projektu „Waterfabriek Noorder Dierenpark Emmen” zawarta została umowa w sprawie zarządzania projektem i ramowego zarządzania, zaś przewidziane w niej zamówienie wbrew przepisom dyrektywy 92/50/EWG zostało podobno udzielone bez zachowania jakiegokolwiek konkurencji, choć umowa ta stanowi część wykonania obiektu budowlanego w rozumieniu dyrektywy 93/37/EWG i musi zatem być przedmiotem odrębnego przetargu.

Po dziesiąte, zdaniem skarżących doszło do naruszenia dyrektywy 93/38/EWG, ponieważ Komisja niesłusznie stoi na stanowisku, że w ramach projektu „Centraal Station Groningen” wbrew przepisom dyrektywy 93/38/EWG udzielone zostało zamówienie na podstawie umowy w sprawie najmu pomieszczeń do tymczasowego zakwaterowania, choć realizację tego tymczasowego zakwaterowania należy traktować jako „obiekt budowlany” w rozumieniu dyrektywy 93/38/EWG.

Po jedenaste, skarżące utrzymują, że naruszone zostało rozporządzenie nr 4253/88, ponieważ Komisja niesłusznie stoi na stanowisku, że subsydiowanie centrum technologicznego „Noord-Niederland” jest niezgodne z jednolitym dokumentem programowym.

Wreszcie skarżące podnoszą naruszenie traktatu WE i rozporządzenia nr 4253/88, ponieważ przy ustalaniu łącznej, wyrażonej procentowo kwoty błędu Komisja niesłusznie uwzględniła ustalenia odnoszące się do „Verbouwplan Martinihal Groningen”.

- (¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374, s. 1).
- (²) Dyrektywa Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (Dz.U. L 199, s. 54).
- (³) Dyrektywa Rady 93/38/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynująca procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (Dz.U. L 199, s. 84).
- (⁴) Dyrektywa Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (Dz.U. L 209, s. 1).
- (⁵) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2064/97 z dnia 15 października 1997 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 4253/88 w odniesieniu do kontroli finansowej sprawowanej przez państwa członkowskie w przypadku operacji współfinansowanych z funduszy strukturalnych (Dz.U. L 290, s. 1).
- (⁶) Dyrektywa Rady 93/36/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynująca procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy (Dz.U. L 199, s. 1).

w zakresie, w jakim pierwsza z wymienionych decyzji odnosi się do dokonanej korektury ryczałtowej w wysokości 1 139 346,24 EUR i określa kwotę wydatków niekwalifikujących się do dofinansowania łącznie jako 8 441 804 NLG;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi Niderlandy podnoszą w pierwszej kolejności naruszenie zasady pewności prawa, ponieważ zobowiązania zostały nałożone na państwo członkowskie w oparciu o orzecznictwo Trybunału, mimo iż orzecznictwo to zostało wydane dopiero po tym, jak zobowiązania te zostały na państwo członkowskie nałożone, a w chwili tej odnośne zobowiązania nie były dla państwa członkowskiego jasne, określone ani możliwe do przewidzenia.

Pomocniczo Niderlandy podnoszą naruszenie obowiązku uzasadnienia, ponieważ nie zostało bliżej uzasadnione, na czym polega transgraniczny interes w realizacji przedmiotowego projektu, na który zamówienie zostało udzielone bezpośrednio i którego wartość była niższa aniżeli wartość graniczna określona w dyrektywie o udzielaniu zamówień publicznych.

W końcu Niderlandy podnoszą również naruszenie art. 211 WE, ponieważ Komisja dokonała obniżenia udziału o 2 % w związku z rzekomym nieprzestrzeganiem przepisów prawa krajowego regulujących realizację projektu, mimo iż jest do tego uprawniona jedynie w związku z nieprzestrzeganiem przepisów prawa wspólnotowego.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2009 r. – Niderlandy przeciwko Komisji

(Sprawa T-70/09)

(2009/C 90/52)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels i M. Noort, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności w części art. 2 decyzji Komisji C (2008) 8355 z dnia 11 grudnia 2008 r. w sprawie obniżenia udziału Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, przyznanego w ramach jednolitego dokumentu planowania programów dla objętego celem nr 2 regionu Groningen-Drenthe – nr 97.07.13.003 – stosownie do decyzji Komisji C (1997) 1362 z dnia 26 maja 1997 r.,

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2009 r. – hofherr kommunikation przeciwko OHIM (NATURE WATCH)

(Sprawa T-77/09)

(2009/C 90/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: hofherr kommunikation GmbH (Innsbruck, Austria) (przedstawiciel: adwokat S. Warbek)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 grudnia 2008 r. w sprawie R 1410/2008-1 oraz dopuszczenie do rejestracji zgłoszonego znaku towarowego; i

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.